

הפרשה החסידיית

סתורתם של רבותינו נשיאינו על פרשת השבוע

ליקט וערך: אי"ש מבית לוי

ואחר כך המשיכן יעקב ב'יומין תתאיין, וזהו "ארבעים ומאת שנה".

(ספר המאמרים 'תר"ל ע' נו)

כ"ק אדמו"ר מהורשי"ב

נפתלי אילה שלוחה הנותן אמרי שפר (מט, כא)

"שלוחה" - לשון נקבה; "הנותן" - לשון זכר. והיינו כי "אילה שלוחה" הוא ענין התפלה שענינה הוא שיהי' מילוי חסרון האור (מקבל), לכך נאמר לשון נקבה. ו"הנותן אמרי שפר" הוא ההמשכה שעל ידי התורה, שזהו המשכת האור מלמעלה (משפיע), ולכך נאמר לשון זכר.

(ספר המאמרים 'תרע"ט ע' קעה)

כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ

בך יברך ישראל (מת, כ)

אל תהי ברכת הדיוט קלה בעיניך, כי לגבי ה' יתברך השוה ומשוה קטן וגדול, הנה גם ההדיוט יכול לברך, והיינו דלהיות הברכה במדרגה גבוהה כל כך דשם אינו נוגע פרטית מעלת המברך, כי אם אופן אמירת הברכה, דכאשר המברך אומר הברכה מקירות לבו באמת, הנה גם אם המברך הוא הדיוט הנה ממשיך את הברכה ממקור הברכות.

(ספר המאמרים קונטרסים 'ח"ב ע' 750)

כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

הלימוד וההוראה והנתינת כח ש"לוקחים" מפרשת ויחי בנוגע למעשה בפועל - "זרעו בחיים" - תוספת חיווק במחשבה דיבור ומעשה שלו ותוקף נצחי בהזריעה דעניני התורה ומצות שמביאה תיכף ומיד הצמיחה דהגאולה:

בהנוגע להפעולה ב"זרעו" תוספת חיווק בחינוך הבנים והבנות (כולל גם "ושננתם לבניך אלו התלמידים") בתוקף נצחי, שהולך ונמשך גם כשנפסקת פעולת האב (והרב) המחנך (שממשיך להתעסק בענינים אחרים לאורך ימים ושנים טובות), כיון שפעולת החינוך נעשתה באופן של זריעה, שכוללת ומביאה בפועל המשך הצמיחה דורעו וזרעו עד סוף כל הדורות, "זרעו בחיים", שבוה ניכר תוקף הנצחיות דחיי המחנך, "הוא בחיים".

(ספר השיחות 'היתשנ"ב ע' 241)

כ"ק אדמו"ר הזקן

יהודה אתה יודוך אחיך (מט, ח)

יהודה נקרא על שם "הפעם אודה", והוא בחינת הודיה שבכללות נשמות ישראל. אלא שלמטה לפי שהוא תחת הזמן נקרא "הפעם אודה", שלא כל העתים שוות. אבל למעלה במקור חוצב נשמותיהם, הוא למעלה מן הזמן, ושם נקרא "יהודה", כי הו"ד מורה על ההווה כמו "ככה יעשה איוב".

(אור התורה' פרשתנו מה, א)

כ"ק אדמו"ר האמצעי

אסרי לגפן עירה (שם, יא)

כנסת ישראל נמשלה לגפן, וכמשל הגפן הגשמי, שסיבת יציאת היין מן הענבים הוא על ידי דריכה בגת דוקא, והיין המשובח ביותר יוצא מן הענבים הגדלים למטה בגפן סמוך לקרקע. וכך יובן הנמשל בכנסת ישראל, בהיות שאהבת ה' המוטבעת בהם בירושה היא מסותרת בהם, וצריך להוציאה מן ההעלם על ידי דריכה, והיינו 'לב נשבר ונדכה'. וגם כל מה שמשפיל עצמו ביותר מפני לבו הנשבר, עד שנפשו כעפר לכל תהי', כן יהי' היין משובח ביותר - והיינו שתהיה האהבה המסותרת בגילוי רשפי אש בעריבות ומתיקות ביותר.

(תורת חיים' פרשתנו צה, א)

כ"ק אדמו"ר הצמח צדק

יש מהשבטים שנמשלו בברכת יעקב לבהמות, ויש שנמשלו לחיות. והענין הוא - החיות, מרמזות לתוקף והתגברות באהבת ה' בבחינת 'רצוא', ואילו הבהמות מרמזות לקבלת עול מלכות שמים שהוא ענין ה'שוב'.

(אור התורה' פרשתנו ע' 1984)

כ"ק אדמו"ר מהר"ש

ויהי ימי יעקב שני חייו שבע וארבעים ומאת שנה (מז, כח)
צריך להבין מפני מה נאמר ביעקב מספר המועט קודם למספר המרובה מה שלא נאמר כן בכל האבות כמו באברהם ויצחק ושרה? אך הענין הוא, דהפסוק מפרש סדר עבודתו של יעקב: "ויחי יעקב שבע" - שהעיקר הוא שבע מדות העליונות כמו שהן למעלה.